

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2020. szeptember 9. és szeptember 25. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt ... I.r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. június 21. napján kihirdetett 43.Kb.22/2018/190. számú ítéletét megváltoztatja.

A ... I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát börtön fokozatra enyhíti.

A ... I.r. vádlottal szemben kiszabott közúti járművezetéstől eltiltást a „B” kategóriájú közúti járművekre korlátozza.

... I.r. vádlottal szemben 160.000,- Ft (százhatvanezer forint) erejéig vagyonekobzást rendel el.

A ... I.r.vádlott által 2015. november 3. napjától 2016. november 6. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt akként számítja be a kiszabott szabadságvesztésbe hogy egy napi előzetes fogvatartás egynapi szabadságvesztésnek felel meg, míg a 2016. november 7. napjától 2018. január 25. napjáig házi őrizetben töltött időt akként számítja be, hogy egynapi börtön fokozatú szabadságvesztésnek négy nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

... I.r.vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendeli a 2019. június 21. napjától a mai napig letartóztatásban töltött időt is.

A feltételes szabadságra bocsátásnak a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napjában megjelölt időpontja ... I.r. és ... VII.r. vádlott, valamint a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén ... VIII.r. vádlott tekintetében a kedvezmény lehetőségének legkorábbi napja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I.r. , IV.r., ... VII.r. és ... VIII. r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Köteles ... IV.r. vádlott a másodfokú eljárásban vonatkozásában a felmerült 25.760,- (Huszonötezer-hétszázhatvan forint) bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s :

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. június 21. napján kihirdetett 42.Kb.22/2018/190. számú ítéletében ... I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdésébe

ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében, valamint a Btk. 237. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 8 év fegyházfokozatú szabadságvesztésre, 10 év közügyektől eltiltásra, 210 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 3 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy az I. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható. Az I.r. vádlott által 2015. november 03. napjától 2018. január 25. napáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy 5 nap házi őrizet felel meg egy nap szabadságvesztésnek. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A járművezetéstől eltiltás tartamába a vezetői engedély elvételétől (2015. november 03.) az annak visszaadásáig (2018. október 18.) eltelt időt beszámítani rendelte.

- [2] ... IV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kábítószer birtoklásának büntetében. Ezért őt 312 óra, könnyű fizikai munkakörben elvégzendő közérdekű munkára és 120 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve a közérdekű munka önhibából történő el nem végzése esetére rendelkezett azok szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A Btk. 184/B. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt emelt vád alól a IV. r. vádlottat felmentette, és a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabstv.) 199/B. § (1) bekezdésébe ütköző új pszichoaktív anyaggal kapcsolatos szabálysértés miatt az eljárást megszüntette.
- [3] V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében. Ezért őt 7 év 6 hónap fegyházfokozatú szabadságvesztésre, 9 év közügyektől eltiltásra, 180 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 3 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy az V. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható. A szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte az V. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.
- [4] ... VII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében. Ezért őt 2 év börtönfokozatú szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra, 120 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy az VII. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Elrendelte a B. Járásbíróság 10.Bk.2./2013/2. számú tárgyalás mellőzésével hozott végzésében kiszabott 1 év börtönfokozatú szabadságvesztés és a i Járásbíróság 10.B 4./2013/10. számú ítéletében kiszabott 10 hónap börtönfokozatú szabadságvesztés végrehajtását.
- [5] ... VIII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kábítószer birtoklásának büntetében. Ezért őt 1 év börtönfokozatú szabadságvesztésre, 210 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére akként rendelkezett, hogy a VIII. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés

kétharmad részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A Btk. 184/B. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt emelt vád alól a VIII. r. vádlottat felmentette és a 2012. évi II. törvény (Szabs.tv.) 199/B. § (1) bekezdésébe ütköző új pszichoaktív anyaggal kapcsolatos szabálysértés miatt az eljárást megszüntette.

- [6] Ezen túlmenően kötelezte a vádlottakat az eljárás során a vonatkozásukban felmerült bűnügyi költség megfizetésére, valamint rendelkezett a nyomozás során lefoglalt bűnjelekről.
- [7] Az elsőfokú bíróság eljárt még ... II. r., ... III. r., ... VI. r., ... IX. r., ... X. r., ... XI. r. és ... XII. r. vádlottakkal szemben is. ... II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében, a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdése szerint minősülő kábítószer birtoklásának vétségében, valamint a Btk. 237. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 5 év 6 hónap fegyház fokozatú szabadságvesztésre, 8 év közügyektől eltiltásra, 120 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 3 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. ... III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében, és ezért őt 2 év börtön fokozatú, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre, valamint 180 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. ... VI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében és a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdése szerint minősülő kábítószer birtoklás vétségében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 2 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra, és 120 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. A Btk. 184/B. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt emelt vád alól a VI. r. vádlottat felmentette, és a Szabstv. 199/B. § (1) bekezdésébe ütköző új pszichoaktív anyaggal kapcsolatos szabálysértés miatt az eljárást megszüntette. ... IX. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklásának vétségében, és ezért őt 240 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. A Btk. 184/B. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt emelt vád alól a IX. r. vádlottat felmentette és a Szabstv. 199/B. § (1) bekezdésébe ütköző új pszichoaktív anyaggal kapcsolatos szabálysértés miatt az eljárást megszüntette. ... X. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklásának vétségében. Ezért őt 210 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. ... XI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklásának vétségében, és ezért őt 2 évre próbára bocsátotta. ... XII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kábítószer birtoklásának büntetében, és ezért őt 240 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélte.
- [8] Az elsőfokú bíróság ítélete ... II. r. vádlott tekintetében 2019. június 25. napján, ... X. r. vádlott tekintetében 2019. június 26. napján, ... III. r., ... IX. r. és ... XI. r. vádlottak tekintetében 2019. július 16. napján, ... VI. r. vádlott tekintetében - a fellebbezés visszavonására figyelemmel - 2020. március 5. napján, ... XII. r. vádlott tekintetében - a

fellebbezés visszavonására figyelemmel - 2020. szeptember 1. napján jogerőre emelkedett és - ... III.r. vádlott esetében a fel nem függesztett rész tekintetében - végrehajthatóvá vált.

- [9] Az elsőfokú ítélet kihirdetését követően a tárgyaláson a katonai ügyész a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanapot tartott fenn, majd az ítéletet mindegyik vádlott vonatkozásában tudomásul vette.
- [10]A tárgyaláson az I. r. vádlott védője a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanapot tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül elsődlegesen az ítélet teljes megalapozatlansága okán az ítélet hatályon kívül helyezése; másodlagosan a kábítószer-kereskedelem büntette vonatkozásában a tényállás megváltoztatása, eltérő minősítés megállapítása - a cselekmény Btk. 178. § (1) és (5) bekezdése szerinti kábítószer birtoklása vétségeként történő minősítése -és a büntetés enyhítése, a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése; míg harmadlagosan a büntetés enyhítése - a szabadságvesztés tartamának csökkentése, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának börtön fokozatban történő megállapítása, a pénzbüntetés mellőzése, a járművezetéstől eltiltás „B” járműkategóriára korlátozása és mértékének csökkentése -, valamint az I. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegének csökkentése iránt jelentett be fellebbezést.
- [11]A IV. r. vádlott védője három munkanap gondolkodási idő fenntartását követően az ítélet részbeni megalapozatlansága és a bűncselekmény téves minősítése okán eltérő minősítés megállapítása és enyhítés iránt jelentett be fellebbezést.
- [12]A VII. r. vádlott védője három munkanap gondolkodási idő fenntartását követően a tényállás megváltoztatása, eltérő minősítés megállapítása - a cselekmény Btk. 176. § (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószer-kereskedelem vétségeként történő minősítése - és a büntetés enyhítése, továbbá a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetések végrehajtása elrendelésének mellőzése iránt jelentett be fellebbezést.
- [13]A VIII. r. vádlott védője három munkanap gondolkodási idő fenntartását követően eltérő minősítés megállapítása - a cselekmény Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklása vétségeként történő minősítése - és a büntetés enyhítése iránt jelentett be fellebbezést.
- [14]A tárgyalástól távolmaradó I. r., IV. r., VII. r. és VIII. r. vádlottak a törvényes határidőn belül fellebbezést nem jelentettek be.
- [15]A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.591/2017/23. számú átiratában a bejelentett vádlotti és védői fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a megállapított tényállás megalapozott, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 592. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott valamennyi hiányosságtól mentes. Az eljáró katonai tanács az indokolási kötelezettségének is kellő terjedelemben, a logika szabályainak megfelelően eleget tett. A rögzített tényállás alapján okszerű következtetést vont le valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott elkövetéskori tudattartalmára, és azon keresztül szándékára, illetve bűnösségére nézve, törvényesen minősítette a vád tárgyává tett és elbírált közegészség elleni bűncselekményeiket, továbbá az I.r. vádlott közlekedési bűncselekményét. Mindezekre tekintettel a releváns bizonyítékok újraértékelése útján a rögzített tényállás megalapozatlanságát állító, illetve enyhébb jogi minősítésre alapot szolgáltató történeti

tényállás megállapítását szorgalmazó fellebbezések- a felülmérlegelés tilalmára is figyelemmel - álláspontja szerint nem foghatnak helyt.

- [16] A büntetéskiszabás körében a fellebbviteli főügyészség hivatkozott arra, hogy az elsőfokú katonai tanács által értékelt bűnösségi körülményeken túl az I. r. vádlott vonatkozásában súlyosító körülményként kell értékelni, hogy bűnüldöző hatóság hivatásos állományú tagjaként olyan bűncselekményeket valósított meg, amelyek megakadályozása jogszabályi kötelezettsége lett volna. A Fellebbviteli Főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy a kimagasló tárgyi súlyú, kábítószer-kereskedő tevékenységet huzamosabb időn keresztül, jogtalan haszonszerzés érdekében kifejtő I. r. és VII. r. vádlottakkal szemben a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok elérése érdekében és az ítéleti belső arányosságra figyelemmel végrehajtandó szabadságvesztés büntetés, pénzbüntetés, és - a Btk. 33. § (2) bekezdése szerint mellékbüntetésként nevesítendő - közügyektől eltiltás, továbbá az I. r. vádlottal szemben az elkövetett közlekedési bűncselekményre figyelemmel járművezetéstől eltiltás kiszabása indokolt. Az I. r. és VII. r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetések tartama, illetve mértéke tetтарыны, а VII. r. vádlott tekintetében az előéletére messzemenően méltányos. A IV. és VIII. r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetések ugyancsak törvényesek és kifejezetten méltányosak. Álláspontja szerint egyik vádlott vonatkozásában sem áll fenn olyan, az elsőfokú bíróság által nem értékelt, nyomatékos enyhítő körülmény, amely a büntetés enyhítését lehetővé tenné, így az ezt célzó fellebbezések szintén nem vezethetnek eredményre.
- [18] A Fellebbviteli Főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ugyanakkor a tényállás II/a. pontjában foglaltak ellenére - miszerint az I. r. vádlott négy alkalommal legkevesebb 40.000,- forintot kapott a kábítószer-kereskedelemben való részvételéért - elmulasztott az I. r. vádlottal szemben a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján 160.000,- forint összegre vagyoneľkobzást elrendelni, mely intézkedés alkalmazása a másodfokú eljárásban nem ütközik a Be. 595. § (4) bekezdésében meghatározott súlyosítási tilalomba. Kifejtette, hogy a VII. r. vádlottal szemben a B..i Járásbíróság által kiszabott, próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztések végrehajtásának elrendelése törvényes. Az ítélet egyéb rendelkezései, így az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a közérdeķű munka és a pénzbüntetés átváltoztatásáról, a lefoglalások megszüntetéséről, az elkobzásról és a бűнүгыи költség viseléséről szóló rendelkezések a törvényi előírásoknak szintén megfeleľnek.
- [19] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéľőábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéľetet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, és az I. r. vádlottal szemben a Btk. 74. § (1) bekezdése alapján 160.000,- forint összegre rendeljen el vagyoneľkobzást, az I. r. és VII. r. vádlottak tekintetében kiszabott közügyektől eltiltást a Btk. 33. § (2) bekezdése alapján mellékbüntetésként nevesítse, továbbá az I. r. vádlott által az elsőfokú ügydöntő határozat kihirdetése óta letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába a Btk. 92. §-ának megfelelően számítsa be, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéľetet hagyja helyben.
- [20] Az I. r. vádlott védője csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben az ítéľlet hatályon kívül helyezésére irányuló indítványát visszavonta, míg a másodlagos és harmadlagos indítványát változatlanul fenntartotta. Másodlagos indítványát a Be. 592. § (2)

bekezdés c) és d) pontjára figyelemmel az ítélet részbeni megalapozatlanságára alapította. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletét kizárólag személyi bizonyítékokra, így különösen a II. r. és VI. r. vádlottak vallomására, valamint **T1** és **T2** tanúvallomására alapozta, mely személyek szavahihetőségéhez nyomatékos kétség fér, és mely bizonyítékokat közvetlen és objektív bizonyítékok nem támasztanak alá. Kifejtette, hogy a II. r. vádlottal szemben indult eljárás tárgyát képező bűncselekmény rendkívül magas büntetési tételére figyelemmel a II. r. vádlottnak érdeke fűződött ahhoz, hogy cselekvősege egy részét a többi vádlottra hárítsa át. Szavahihetőségét többek között megdönti az a tényszerűnek nem tekinthető nyilatkozata, miszerint beszerzési áron adta tovább a kábítószer, és értékesítési tevékenységet kizárólag a barátai felé valósított meg, továbbá - az elsőfokú bíróság érvelésével ellentétben - a nevelt lánya sérelmére elkövetett cselekmény kapcsán tett beszámolója miatt is kétségbe vonható a szavahihetősége az emiatt indult és egyebekben azóta megszüntetett büntetőeljárásban. A védelem álláspontja szerint megalapozatlan az ítéleti tényállásnak az I. r. vádlottat a többi vádlotthoz kapcsoló része, figyelemmel a II. r. vádlott vallomására, miszerint a vádlott-társaknak eladott anyag egy korábbi beszerzéséből származott és több forrásból is szerzett be kábítószer, melyet a telefonlehallgatások anyaga és a II. r. vádlottnál talált, más forrásból származó kábítószer is alátámasztanak. Az I. r. vádlott védője vitatta a tényállás II/a. pontjának azon megállapítását, miszerint az I. r. vádlott a rendőri mivoltát felhasználva, 2015 februárja és júliusa között egy alkalommal szolgálati gépkocsival követte az V. r. vádlott által vezetett gépjárművet a VI. r. vádlott lakásáig. Kifejtette, hogy az I. r. vádlott a vádbeli időszakban bizonyítottan nem volt egyedül szolgálatban és egy alkalommal sem volt **S.** községébe vezényelve, valamint a tényállás ezen megállapítását a járőrtársak vallomása sem támasztja alá. A VI. r. vádlottnak a bíróság által a tényállás alapjául elfogadott vallomása kapcsán az I. r. vádlott védője kétségbe vonta a VI. r. vádlott szavahihetőségét és következetességét. Hivatkozott arra, hogy a VI. r. vádlott vallomása a konkrét adatokat és információkat nélkülözi, valamint hogy az általa megjelölt események részletei az eljárás során sem kerültek tisztázásra. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag a VI. r. vádlott vallomása alapján, lefoglalt anyag és szakértői vélemény hiányában állapította meg, hogy a szállított anyag amfetamin és extasy volt. Hivatkozott továbbá arra, hogy iratellenes a tényállás azon megállapítása, hogy a VI. r. vádlott az amfetamint és az extasyt az V. r. és I. r. vádlottakon keresztül szerezte be figyelemmel a VI. r. vádlott bizonyítási eljárás megnyitása után tett vallomására, miszerint a kábítószer V. r. vádlotton keresztül szerezte be. A védő kifejtette, hogy nincs egyértelmű bizonyíték arra nézve, hogy a **B.**ről szállított kábítószerhez I. r. vádlottnak köze volt, és nincs felderítve, hogy az egyes vádlottak konkrétan mit csináltak. Ezen túl a VI. r. vádlott ellentmondásos és konkrét adatokat nélkülöző vallomására figyelemmel álláspontja szerint iratellenes a tényállásnak az a megállapítása is, hogy az I. r. vádlott a felügyeletért 40.000,-, 50.000,- vagy 100.000,- forintot kért és kapott. A védelem hivatkozott **T3** tanúvallomására amely érvelése szerint megerősíti az I. r. vádlott vallomását tekintetben, hogy nem fogyasztottak együtt kábítószer és azt az I. r. vádlott nem is adott át a részére. **T1** és **T2** tanúvallomásai a védelem álláspontja szerint nem tekinthetőek hitelesnek figyelemmel arra, hogy nélkülözik a konkrétumokat, életszerűtlenek, több ponton nem egyeznek és azokat objektív bizonyíték sem támasztja alá. A védelem álláspontja szerint a bűncselekmény elkövetésének hiányát igazolja az I. r. vádlottnál kimutatható vagyongyarapodás hiánya és az állományellenőrzések eredménye is. Iratellenesnek találta a tényállás azon megállapítását is, miszerint az I. r. vádlott egy gramm kábítószer ellenértékéért 3.000,- forintot határozott meg, továbbá meggyőződése szerint az I. r. vádlott fokozatos hálózatkiépítési tevékenysége sem nyert igazolást. Figyelemmel arra, hogy az I. r. vádlott bűnössége a fentiek alapján kétséget kizáró módon kizárólag a 3 pakett kábítószer

birtoklásában állapítható meg, az I. r. vádlott védője indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és az I. r. vádlott cselekményét a Btk. 178. § (1) és (5) bekezdése szerinti kábítószer birtoklása vétségeként minősítse, és erre tekintettel végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést szabjon ki. Harmadlagos indítványának indokolása körében a védő előadta, hogy álláspontja szerint az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés mértéke eltúlzott és a II. r. vádlottal szemben kiszabott büntetésre figyelemmel sérti az ítéleti belső arányosság követelményét. Utalt arra, hogy a II. r. vádlottal ellentétben az I. r. vádlott a személyi szabadságot érintő kényszerintézkedések szabályait maradéktalanul betartotta. A védelem álláspontja szerint további enyhítő körülményként szükséges értékelni az I. r. vádlott kábítószer-fogyasztó mivoltát; azt, hogy a kábítószer-függőséget megelőző gyógykezelést elvégezte, továbbá, hogy tartásdíj fizetésével kiskorú gyermeke tartásáról gondoskodik. Kifejtette, hogy az I. r. vádlott kifogástalan közlekedési előéletére, fegyelmezett, megbízható életvitelére és az elkövetett bűncselekmény kisebb tárgyi súlyára figyelemmel a Btk. 80. §-ában rögzített büntetéskiszabási elvek érvényesülése érdekében a járművezetéstől eltiltás tartamának csökkentése és hatókörének korlátozása indokolt. Hivatkozott továbbá arra, hogy az I. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés mértéke a II. r. vádlottal szemben kiszabott büntetésre figyelemmel nem felel meg a belső arányosság és fokozatosság követelményének, így annak csökkentése szükséges.

- [21] A IV. r. vádlott védője csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. Fellebbezését akként pontosította, hogy elsődlegesen a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pontjára figyelemmel az ítélet részbeni megalapozatlansága és téves minősítés okán a tényállás helyesbítését, eltérő minősítés megállapítását - a IV. r. vádlott bűnösségének a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklása vétségében történő megállapítását -, és a büntetés enyhítését - a közérdekű munka mértékének csökkentését és a pénzbüntetés mellőzését -, míg másodlagosan az elsőfokú bíróság által megállapított minősítés mellett is a büntetés enyhítését indítványozta. Elsődleges indítványának indokolása körében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a valóságtól elrugaszkodott, kicsavart és feltételezéseken alapuló logikával jutott arra a következtetésre, hogy a IV. r. vádlott az eredeti szándékának megfelelően 5 gramm speedet vásárolt. A bíróság érvelését cáfolja a IV. r. vádlott következetes vallomása, miszerint eredeti szándékától eltérően végül 1 gramm speedet vásárolt kipróbálás céljából. Utalt arra, hogy a IV. r. vádlott szavahihetősége az eljárás során nem kérdőjeleződött meg, vallomása lényegtelen körülményekben is megegyezik a **T5** és **T6** vallomásában előadottakkal. A IV. r. vádlott vallomását alátámasztja **T6** tanú vallomása, aki elmondta, hogy a IV. r. vádlottal összesen fél-egy gramm kábítószerrel vásárolt kóstolás céljából, amit közösen el is fogyasztottak. A tanúvallomás hitelességét megerősíti, hogy **T6** önmagára is terhelő vallomást tett, továbbá, hogy a IV. r. vádlottal évek óta rossz viszonyt ápol. A IV. r. vádlott vallomását erősíti meg a II. r. vádlott szembesítés során tett nyilatkozata is, akinek IV. r. vádlott védelméhez szintén nem fűződött érdeke, továbbá a telefonleghallgatások anyaga is. Mindezen bizonyítékok alapján a IV. r. vádlott terhére róhatóan kizárólag 1 gramm speed megvásárlása állapítható meg. A IV. r. vádlott védője hivatkozott továbbá arra, hogy a kábítószer mennyiségének meghatározása során az elsőfokú bíróság törvénysértő módon és nem a bírói gyakorlatnak megfelelően járt el, amikor lefoglalt anyag hiányában a kérdéses hatóanyag-mennyiséget nem a BSZKI táblázata alapján végzett átlagszámítással határozta meg. Másodlagos indítványának indokolása körében a védő arra hivatkozott, hogy a büntetés eltúlzott figyelemmel arra, hogy az elkövetett bűncselekménnyel a IV. r. vádlott csak a saját egészségében okozott kárt.

[22] A VII. r. vádlott meghatalmazott védője csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. A kirendelt védő által bejelentett fellebbezést akként tartotta fenn, hogy téves minősítés okán eltérő minősítés megállapítását és enyhébb, szabadságelvonással nem járó büntetés kiszabását indítványozta, míg a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztések végrehajtásának elrendeléséről szóló rendelkezés mellőzése érdekében előterjesztett indítványt visszavonta. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, az eljáró katonai tanács ugyanakkor a bűncselekmény minősítése vonatkozásában téves jogi következtetésre jutott. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a VII. r. vádlott által a II. r. vádlott részére értékesített kristály elnevezésű kábítószer hatóanyag tartalma 10 %, azaz 0,2 g mefedron bázis volt, amely nem éri el a csekély mennyiség felső határát, a VII. r. vádlott által elkövetett bűncselekmény minősítése helyesen a Btk. 176. § (5) bekezdésébe ütköző és az a) pont szerint minősülő kábítószer-kereskedelem vétsége. Kifejtette, hogy az alacsonyabb büntetési tételkeretre és az enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel szabadságelvonással nem járó büntetés, így magasabb napi tételszámú pénzbüntetés vagy közérdekű munka kiszabása indokolt, a letöltendő börtönbüntetés a büntetési célokkal ellentétes, aránytalan joghátrányt jelentene. A védelem érvelése szerint nyomatékos enyhítő körülményként szükséges figyelembe venni a VII. r. vádlott - az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben nemcsak részleges, hanem a 2016. június 1. napján tett gyanúsítottai vallomására figyelemmel - teljeskörű beismerő vallomását. További enyhítő körülményként indokolt értékelni, hogy a VII. r. vádlott a cselekményt csekély mennyiségű kábítószerre követte el, és hogy a vádlott az eljárás tárgyát képező cselekmény elkövetése óta semmilyen módon nem került összeütközésbe a törvénnyel, a társadalom hasznos tagja, folyamatosan dolgozik. Nyomatékos enyhítő körülményként kérte továbbá figyelembe venni a cselekmény óta eltelt és a VII. r. vádlottnak fel nem róható 5 évet meghaladó időmúlást.

[23] A VIII. r. vádlott védője csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontjára figyelemmel az ítélet részbeni megalapozatlansága okán a vádlott cselekményének a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklása vétségeként történő minősítését és a kiszabott büntetés pénzbüntetésre történő enyhítését indítványozta. Utalt arra, hogy az elsőfokú eljárás során előadott, illetve csatolt perbeszédében hivatkozott indokokat változatlanul fenntartja. Az elsőfokú eljárás során a védő a perbeszédében kifejtette, hogy kétséget kizáróan nem bizonyított, hogy a II. r. vádlott lakásán a házkutatás során megtalált csekély mennyiséget meghaladó kábítószer VIII. r. vádlott hagyta ott. A VIII. r. vádlott ezen cselekmény elkövetését tagadta, és a II. r. vádlott is csak akként nyilatkozott, hogy egy hölgy ismerőse hagyta ott megőrzésre a kábítószer, a VIII. r. vádlottal kapcsolatban nem kívánt vallomást tenni. Álláspontja szerint egyéb bizonyíték hiányában a házkutatás során feltalált idegen nyelvű szerződés nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a II. r. vádlott igen nagy számú külföldön dolgozó ismerősei közül kizárólag VIII. r. vádlott hagyhatta a kábítószer a II. r. vádlott lakásán. Fellebbezése írásbeli indokolásában hivatkozott továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság megsértette az in dubio pro reo elvét, amikor a 10 g amfetamin vonatkozásában a tényleges átadás tényét megállapította annak ellenére, hogy a lehallgatott telefonbeszélgetésekben erre vonatkozó adat nincs, azok tényállási megállapítás alapjául szolgálható konkrétumokat nem tartalmaznak. A büntetéskiszabás körében további enyhítő körülményként kérte figyelembe venni a bekövetkezett további időmúlást.

[24] A másodfokú nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője a perbeszédében a

fellebbezésének írásbeli indokolásában foglaltakat minden tekintetben fenntartotta azzal a kiegészítéssel, hogy - a nyilvános ülésen ismertetett nevelői véleményben foglaltakra figyelemmel - további enyhítő körülményként kérte értékelni az I. r. vádlott fogvatartása során tanúsított magatartását. Megerősítette, hogy az ítélet hatályon kívül helyezésre irányuló indítványát az indokolt fellebbezésben foglaltak szerint nem tartja fenn.

- [25] A IV. r. vádlott védője a perbeszédében a fellebbezését akként módosította, hogy megalapozatlanság okán elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, másodlagosan - az írásban indokolt fellebbezésével egyezően - annak eltérő minősítés megállapításával és a büntetés enyhítésével történő megváltoztatását, harmadlagosan pedig - szintén az írásban indokolt fellebbezésével egyezően - a büntetés eltúlzottsága okán annak enyhítését indítványozta. Elsődleges indítványát a tényálláshoz kötöttséggel indokolta, a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtetteket egyebekben változatlanul fenntartotta.
- [26] A VII. r. vádlott védője a perbeszédében a fellebbezésének írásbeli indokolásában írtakat fenntartotta azzal a kiegészítéssel, hogy az ítélet megváltoztatására irányuló indítványának alapjául a téves minősítés mellett az ítélet részbeni megalapozatlanságára is hivatkozott. Kifejtette, hogy a VII. r. vádlott terhére az állapítható meg, hogy egy alkalommal adott át a II. r. vádlottnak kábítószer és egy alkalommal vett azt tőle. Figyelemmel arra, hogy nem lehet megállapítani, hogy a II. r. vádlottól tovább értékesítés céljából vette át a csekély mennyiségű kábítószer, a helyes minősítés 1 rendbeli csekély mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer birtoklás vétsége és 1 rendbeli csekély mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem vétsége lenne. Észrevételezte, hogy a Be. 606. § (2) bekezdés b) pontja alapján az ítélet hatályon kívül helyezésének lenne helye figyelemmel arra, hogy az ügyben elterelésnek lett volna helye, mely lehetőséget a VII. r. vádlottnak nem biztosítottak, fellebbezése irányát ugyanakkor a bejelentett fellebbezéshez való kötöttségre hivatkozva nem változtatta meg. Megerősítette, hogy a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtása mellőzésére irányuló indítványát nem tartja fenn.
- [27] A VIII. r. vádlott védője a perbeszédében a fellebbezésének írásbeli indokolásában írtakat, valamint az elsőfokú eljárás során előadott perbeszédében elmondottakat minden tekintetben fenntartotta.
- [28] Az I. r. vádlott az utolsó szó jogán a védője által előadottakhoz csatlakozott. Maga is kérte a minősítés megváltoztatását, a büntetés enyhítését, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának börtön fokozatban történő megállapítását, a nevelői vélemény figyelembevételét. Egyebekben az elsőfokú eljárás során az utolsó szó jogán tett nyilatkozatát fenntartotta.
- [29] A VII. r. vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy megváltozott, nem követett el újabb bűncselekményt, törvénytisztelő életvitelt folytat, van életcélja, dolgozik, élettársi kapcsolatban él, édesapja halála óta édesanyja tartásáról gondoskodik, mely mind veszélybe kerülne, ha börtönbe kellene vonulnia.
- [30] Az I.r., IV.r., VII.r. és VIII.r. vádlottak védői által bejelentett fellebbezések folytán a másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján ... I.r., ... IV.r., ... VII.r. és ... VIII.r. vádlott vonatkozásában is

teljes terjedelmében felülbírált.

- [31] Ennek során megállapította, hogy a Központi Nyomozó Főügyészség Sz Regionális Osztálya 6.Nyom.4../2015. számon emelt vádat a vádlottakkal szemben a Sz Törvényszék Katonai Tanácsa előtt. Azonban a Sz Törvényszék egyik katonai bírójának kizártságára és a másik katonai bírójának tartós távollétére tekintettel a F Ítéletábla Katonai Tanácsa az 1998. évi XIX. törvény (rég. Be.) 24/A. §-ára figyelemmel a 2018. február 5. napján kelt 6. Kbk.10.0../2018/3. számú végzésével az eljárásra a F Törvényszék Katonai Tanácsát jelölte ki.
- [32] Az eljárásra kijelölt katonai tanács a tárgyalás során az eljárási szabályokat betartotta. Az első tárgyalás határnapját az ügy érkezését követően rövid időn belülre, 2018. május 16. napjára ki is tűzte. Tekintettel arra, hogy a tárgyaláson a vádlottak vallomást tenni nem kívántak, ezért az 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban régi Be.) 291. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően olvasta fel a nyomozás során tett vallomásaikat. Helyesen járt el akkor is, amikor a bekövetkező jogszabályváltozásra tekintettel tájékoztatta az érdekelteket a tárgyalásról való távolmaradás engedélyezésével kapcsolatos kötelezettségekről, nevezetesen a tárgyalás jogáról lemondó nyilatkozat megtételének és kézbesítési megbízási szerződés csatolásának szükségességéről. Az időközben bekövetkezett tanácsváltozásra tekintettel a Be.518. § (3) bekezdésében írtaknak megfelelően ismételte meg újból a tárgyalást a 2019. május 6. napján tartott tárgyaláson. A tárgyalás korábbi anyagának ismertetése után a Be. 518. § (4) bekezdésében írtaknak megfelelően a jogosultak észrevételezési és az ismertetés kiegészítésére irányuló indítványtételi jogát biztosította. A fellebbviteli bíróság a felülbírálat során tehát megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a bizonyítási eljárás során nem vétett sem abszolút (Be.608.§ (1) bekezdés a)-f) pont), sem olyan relatív eljárási szabálysértést (Be.609.§ (1), (2) bekezdés), mely az érdemi felülbírálatot kizárná.
- [33] Az ügy érdemi elbírálását befolyásoló eljárási szabálysértésre egyebekben a jogosultak sem hivatkoztak.
- [34] Ezzel együtt is a másodfokú katonai tanács szükségesnek tartja rögzíteni, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján az elsőfokú katonai tanács a Be. 452. § (1) bekezdésében írt kötelező rendelkezést megsértve elmulasztotta feltüntetni az ítélet teljes írásba foglalásának napját. Ezen túlmenően pedig megállapítható, hogy az írásba foglalt ítélet kiadmányok jogosultak részére történő kiadására és az iratok felterjesztésére az ítélet kihirdetéséhez (2019. június 21.) képest hónapokkal később, 2019. október 30. napján intézkedett annak ellenére, hogy a Be. 588. § (2) bekezdésében írtak szerint ha a fellebbezési határidő valamennyi jogosultra lejárt, az egyesbíró vagy az elsőfokú bíróság tanácsának elnöke az ügyiratokat - a másodfokú bíróság mellett működő ügyészség útján - az ügydöntő határozat írásba foglalását követően haladéktalanul felterjeszti a másodfokú bírósághoz. Az iratok alapján nem állapítható meg, hogy az írásba foglalási határidőt a bíróság elnöke a Be. 452. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően két hónappal meghosszabbította volna a maximumként meghatározott két hónapos határidő leteltét követően. Az írásba foglalási határidők be nem tartása, illetőleg az esetleges felterjesztési késedelem pedig nyilvánvalóan az eljárás felesleges elhúzódásához vezethet önmagában is.
- [35] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a fent hivatkozott eljárási szabálysértést leszámítva perrendszerű eljárásában a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns

bizonyítékokat feltárta, azokat önmagukban és egymással összevetve is vizsgálta, értékelte, továbbá tényből tényre is helyesen következtetett. Ennek eredményeként mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg az ítélet történeti tényállásának I., II/a., III., III/a.-c. részeit a II.r. és VI. r. vádlottak vádlott társakat is terhelő beismerő vallomása mellett **T2, T1, T7, T8, T9, T10, T11 és T12** tanúk vallomása, a vegyész , toxikológus és orvosszakértői vélemények, az elfogott közlemények (lehallgatott hanghívások és szöveges üzenetek), a híváslisták, a lefoglalási jegyzőkönyvek és határozatok, a rendőri jelentések és a vádlottak erkölcsi bizonyítványa és az egyéb okirati bizonyítékok alapján. Nem helytálló tehát az I.r. vádlott védőjének azon fellebbezési kifogása, miszerint az elsőfokú bíróság kizárólag személyi bizonyítékokat értékelt, objektív bizonyítékokat azonban nem.

[36] Az I.r.vádlott a bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségét érintően nem vitatta az orvosszakértői vélemény megállapításait, a bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségét beismerte. Ezen túlmenően azonban az egészséget veszélyeztető bűncselekménye kapcsán azt nem vitatta, hogy nála az intézkedés során a II.r. vádlottól elhozott három pakett amfetamint megtalálták, de a kábítószer - kereskedelem elkövetését tagadta.

[37] ... IV.r. vádlott a nyomozás során beismerte, hogy 2016. május 31-én egy házibuliban elszívott egy füves cigit, valamint a nyomozás során a II.r. vádlottal történt szembesítésen elmondta azt is, hogy egy alkalommal közösen fogyasztottak kábítószert. A bíróság előtti védekezése pedig arra irányult, hogy valóban kívánt kábítószert venni a II.r. vádlottól, de csak egy pakettet vett kóstolónak.

[38] ... VII.r. vádlott a nyomozás során elismerte, hogy 10-20 alkalommal vásárolt a II.r. vádlottól kristályt, és 2-3 alkalommal maga is adott el a II.r. vádlott részére, mind az eladás, mind a vásárlás esetén grammjának 3000,- Ft volt az ára.

[39] ... VIII.r. vádlott a bíróság előtt érdemi vallomást nem tett, majd a csatolt írásbeli vallomásában a csekély mennyiségre elkövetett kábítószer birtoklását beismerte, a kábítószer- kereskedelem elkövetését azonban tagadta, mint ahogyan azt is, hogy kannabiszt hagyott volna a II.r. vádlottnál megőrzésre.

[40] Az elsőfokú bíróság ezen vádlotti védekezéseket körültekintően vizsgálta önmagukban is, valamint összevetette a fent hivatkozott releváns bizonyítékokkal. A tárgyaláson kihallgatta a fent sorolt tanúkat, ismertette a rendelkezésre álló releváns okiratokat. Körültekintően értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, ennek körében iratellenes megállapítást nem tett. Bizonyítékértékelő tevékenységéről a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében az ítélet 24. oldal 5. bekezdésétől a 31. oldal 2. bekezdéséig kellő részletességgel adott számot, indokolási kötelezettségének is a szükséges mértékben és terjedelemben eleget tett, a kifejtett indokolása nem ellentétes a logika szabályaival. Logikus és meggyőző magyarázatát adta annak, hogy a fellebbezéssel érintett vádlottak védekezését miért vetette el, azokat mely bizonyítékok cáfolják. A bizonyítékok mérlegelését követően állapította meg és rögzítette az ítélet történeti tényállását.

[41] A másodfokú katonai tanács a vallomások mikénti értékelése során az elsőfokú bíróság álláspontját osztotta, így a II.r. vádlott szavahihetőségével kapcsolatosan az ítélet 25. oldal 3. bekezdésében kifejtettek tekintetében is. Az ezzel kapcsolatosan kifejtett elsőbírói okfejtést a másodfokú bíróság nem kívánja megismételni. Ahhoz csupán az I.r.védő

fellebbezésében írtakra reflektálva annyit kíván hozzáfűzni, hogy azt, hogy a II.r. vádlott érdekelt volt a nyomozati anyagban található nyilatkozatok megtételében, nyilvánvalóan nem igazolhatja az, hogy utóbb a bírósági eljárás a büntetési tétel alsó határát alig meghaladó büntetéssel zárult számára, tekintettel arra, hogy a nyomozati vallomásának megtételekor azt sem tudhatta, hogy vádemelés lesz-e az ügyben, ha igen, kivel szemben lesz, azt pedig főként nem láthatta előre, hogy a vádemelést követően az elsőfokú bíróság milyen döntést hoz vele szemben az egyébként életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető bűncselekmény elkövetése miatt. A másodfokú katonai tanács osztotta az elsőbíróságnak az I.r. vádlott kimutatható vagyongyarapodásának hiányával kapcsolatban kifejtetteket is.

- [42] Az elsőfokú bíróság tehát az ítélet történeti tényállását mérlegelési jogkörében állapította meg és a bizonyítékokkal összhangban rögzítette a fellebbezésekkel érintett vádlottak vonatkozásában ítélete 13. oldal második bekezdésétől a 22. oldal negyedik bekezdéséig.
- [43] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács által rögzített tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja alapján csekély mértékben szorul helyesbítésre, kiegészítésre. Ezért a másodfokú katonai tanács a tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel ... VII.r. vádlott fellebbviteli nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján a személyi rész tekintetében helyesbíti az alábbiakkal:
- [44] "... VII.r. vádlott élettársi kapcsolatban él, élettársával közös vállalkozásában dolgozik, határvédelemmel kapcsolatos feladatokat látnak el. Édesanyja eltartásáról gondoskodik."
- [45] Az elsőfokú katonai tanács által megállapított és az előzőek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállás már mindenben mentes a Be. 592.§ (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.
- [46] A tényállás megállapítása, valamint a bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság joga és kötelezettsége.
- [47] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A védők a fellebbezés indokolásában új tényre, új bizonyítékra nem hivatkoztak. Az elsőfokú katonai tanács mérlegelő tevékenysége megfelel a logika és az ésszerűség szabályainak, következtetéseit a másodfokú bíróság is osztotta. Ezért a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére irányuló fellebbezések új tényre illetve új bizonyítékra történő hivatkozás hiányában a Be.591.§ (1) és a Be.593.§ (2) bekezdése alapján eredményre nem vezethettek.
- [48] Az elsőfokú katonai tanács a megállapított és irányadó tényállás alapján okszerű következtetést vont le valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott elkövetéskori tudattartalmára és azon keresztül a bűnösségére nézve és törvényesen minősítette a vád tárgyává tett egészség elleni bűncselekményeiket, valamint ... I.r. vádlott közlekedési bűncselekményét is.

- [49] Az eltérő minősítés megállapítására irányuló védelmi fellebbezések nem megalapozottak.
- [50] A fentiekre tekintettel a releváns bizonyítékok újraértékelése útján a rögzített tényállás megalapozatlanságát állító, ezen keresztül enyhébb jogi minősítés megállapítására szolgáló történeti tényállás megállapítására irányuló fellebbezések a felülmérlegelés tilalmára tekintettel nem vezethettek eredményre. Az I.r. vádlott vonatkozásában a forgalmazói magatartás helyett fogyasztói magatartás, míg a IV., VII.r. és VIII.r. vádlottak esetében a csekélyebb mennyiségre történő elkövetés (IV.r. és VIII. r. vádlott tekintetében a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklása vétségének, míg a VII.r. vádlott tekintetében a Btk. 176. § (5) bekezdés a) pontja szerinti kábítószer- kereskedelem vétségének) megállapítására, ekként az elsőfokú bíróságtól eltérő minősítés megállapítására a másodfokú katonai tanács nem látott lehetőséget.
- [51] Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság helyesen értékelte az ügygel érintett kábítószeres mennyiségét és hatóanyagtartalmát is, a vonatkozó szabályok - ideértve a Btk.
- [52] 461. § (1) bekezdés a/ac. és c) pontjában írtak - szem előtt tartásával. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a lefoglalt kábítószeres esetén a tiszta hatóanyag tartalomról a vegyész szakértői vélemények alapján foglalt állást és nem tévedett akkor sem, amikor megállapítható volt, hogy a lefoglalt mennyiségből származó kábítószerrel volt szó, nevezetesen a IV.r. vádlottnak átadott amfetamin esetében, szintén a szakértői véleményeket vette alapul, amennyiben azonban az adott kábítószerből nem állt rendelkezésre vizsgálható minta, akkor a szakértői intézet által az egyes lefoglalások alapján éves bontásban készített és az interneten közzétett táblázat alapján határozta meg a tiszta hatóanyag tartalmát a teljes mennyiség százalékában, tabletták esetén a megadott tömeg értékben.
- [53] Az irányadó tényállás alapján helyesen, az 1/2007. BJE határozatban írtak szem előtt tartásával minősítette az I.r. és VII.r. vádlottak cselekményeit. A jogegységi határozat szerint a kereskedelemmel elkövetett kábítószerrel visszaélések rendszeres adásvételek útján haszonszerzésre irányulnak és magukban foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladókhoz vagy a fogyasztókhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedelem céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett, önálló cselekmény. A kábítószernek kereskedelem céljára történő megszerzése önmagában akkor is a kereskedelem körébe tartozik, ha többletmagatartás nem tartozik hozzá. Az I.r. és VII.r. vádlottak tényállásában írt cselekménye a kábítószer-kereskedelem büntettének megállapítására kétséget kizáró módon alapot ad.
- [54] A bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján megállapított irányadó tényállás alapján tehát megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács a törvénynek megfelelően minősítette a fellebbezéssel érintett vádlottak cselekményeit. A másodfokú katonai tanács az ítélet 31. oldal negyedik bekezdésétől a 32. oldal negyedik bekezdéséig kifejtett jogi álláspontjával mind a négy fellebbezéssel érintett vádlott tekintetében maradéktalanul egyetértett, annak megismétlését szükségtelennek tartja.
- [55] Ennek alapján helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az irányadó tényállás alapján az I.r.vádlott bűnösségét a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző de a (2) bekezdés b)

pontja szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében, valamint a Btk. 237. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségében, ... IV.r. vádlott bűnösségét a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kábítószer birtoklás büntetében, ... VII. r. vádlott bűnösségét a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer -kereskedelem büntetében, míg ... VIII.r. vádlott bűnösségét a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kábítószer birtoklás büntetében állapította meg.

[56] A kiszabott büntetések enyhítésére irányuló fellebbezések közül az I.r. vádlott védője részéről előterjesztett fellebbezés részben alapos.

[57] A büntetés kiszabás körében az eljáró tanács a fellebbezéssel érintett vádlottak javára és terhére jelentkező bűnösségi körülményeket alapvetően helyesen tárta fel.

[58] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a vádlottak javára kell értékelni az elsőfokú határozat kihirdetése óta bekövetkezett további időmúlást is. Azonban a fellebbezéssel érintett vádlottak terhére kell értékelni a hasonló jellegű cselekmények elszaporodottságát. A bűncselekmények elszaporodottsága ugyanis a másodfokú tanács határozott álláspontja szerint nem csak akkor értékelendő súlyosító körülményként, ha azt a vádhatóság bizonyítja, hanem akkor is, ha a köztudomás szerint az ügyben elbírált vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma (az elkövetéskor) a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat, vagy ha a számuk az adott területen lényegesen magasabb volt az átlagosnál. (56/2007. Bkv. III/11.). Ez egyebekben összhangban áll a Be. 163. § (4) bekezdés a) pontjában írt bizonyítási szabállyal is. Az pedig vitathatatlanul, az ítéletábla által elbírált ügyek alapján is megerősíthető köztudomású tény, hogy a kábítószerre megvalósított és jelen eljárással is érintett bűncselekmények száma 2014. óta folyamatosan magas. Ezért a másodfokú katonai tanács az elszaporodottságot mind a négy fellebbezéssel érintett vádlott tekintetében beemelte a súlyosító körülmények közé.

[59] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülmények számbavétele után helyesen ismerte fel, hogy a kimagasló tárgyi súlyú, kábítószer - kereskedő tevékenységet huzamosabb időn keresztül, jogtalan haszonszerzés érdekében kifejtő ... I.r. vádlottal, valamint a fiatal kora ellenére többszörösen büntetett ... VII.r. vádlottal szemben a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok eléréséhez - az ítéleti belső arányosságra is figyelemmel - végrehajtandó szabadságvesztés büntetés, valamint a Btk. 50. § (2) bekezdésére alapított pénzbüntetés, valamint a Btk. 61. § (1) bekezdése szerinti közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása szükséges.

[60] A másodfokú katonai tanács rögzíti, hogy az I.r. vádlott esetében a Btk. 81. § (2) és (3) bekezdésében írt halmazati büntetés kiszabási szabályokra tekintettel 5 évtől 12 évig terjedő tartamban szabható ki szabadságvesztés büntetés, a Btk. 80. § (2) bekezdése alapján az irányadó középérték 8 év 6 hónap. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az I.r.vádlott terhére rótt bűncselekmények - különösen az egészséget veszélyeztető bűncselekmény - kiemelt tárgyi súlyára, a bűnösség fokára és a személyében rejlő társadalomra veszélyességére tekintettel nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor vele szemben a kiszabott szabadságvesztés tartamát a középértéket megközelítően, 8 évben határozta meg. A szabadságvesztés tartamának enyhítését megalapozó körülményt a másodfokú katonai tanács sem tárt fel. Az elsőfokú bíróság az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (3) bekezdés ad

pontjára figyelemmel törvényesen állapította meg fegyházban. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint azonban az I.r.vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a büntetés kiszabása körében irányadó körülményekre, kiemelten a cselekmény elkövetése óta, illetőleg az ítélet kihirdetésétől az iratok felterjesztéséig, illetve azóta is bekövetkezett időmúlásra tekintettel a Btk. 35. § (2) bekezdésében írt törvényi lehetőséget kihasználva a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát indokolt eggyel enyhébb fokozatban, nevezetesen a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja szerinti börtönben megállapítani.

[61] Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást tekintetben, hogy az I.r.vádlott méltatlan a közügyek gyakorlásában való részvételre, a közügyektől eltiltás tartamát is a törvényi keretek között, a kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékéhez és az I.r.vádlott terhére rótt cselekmények tárgyi súlyára is tekintettel indokoltan határozta meg a törvényi maximumban.

[62] Ezen túlmenően az I.r.vádlottal szemben a Btk. 55. § (2) bekezdése alapján kötelezően alkalmazott közúti járművezetéstől eltiltás tartama az, ami alkalmas arra, hogy a vádlottat a jövőben visszatartsa hasonló jellegű közlekedési bűncselekmény elkövetésétől, illetőleg garantsa a közúti közlekedésben résztvevő más személyek biztonságát, a járművezetéstől eltiltás tartamának enyhítésére a másodfokú katonai tanács nem, azonban a Btk. 55. § (3) bekezdése alapján annak meghatározott, jelen esetben „B” kategóriára való szűkítésére lehetőséget látott.

[63] Az I.r.vádlottal szemben a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján szintén kötelezően kiszabott pénzbüntetés napi tétel száma, illetőleg egy napi tételének összege inkább méltányosnak, mint eltúlzottnak tekinthető, annak mérséklése sem indokolt. Ezen túlmenően pedig a másodfokú katonai tanács az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyára és társadalomra veszélyességére tekintettel nem találta törvényes indokát annak sem, hogy az I.r. vádlottat a Be. 574. § (5) bekezdése alapján a vonatkozásában felmerült bűnügyi költség egy részének megfizetése alól mentesítse.

[64] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint méltányos döntést hozott a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a törvénnyel már ugyancsak összeütközésbe került ... IV.r. vádlottal szemben a terhére rótt egészséget veszélyeztető bűncselekmény miatt a Btk. 82. § (2) bekezdés d) pontjának és a (3) bekezdésének felhívásával a Btk. 80. § (1) és (2) bekezdésében írt büntetés kiszabási elvekre figyelemmel a IV.r. vádlottat a Btk. 47. § (1) és (3) bekezdése szerinti fizikai munkakörben letöltendő közérdekű munka büntetésre és emellett a Btk. 82. § (3) bekezdése alapján pénzbüntetésre is ítélte. Nem tévedett, amikor a közérdekű munka tartamát a törvényi maximumban határozta meg, a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok elérésének érdekében ez a másodfokú tanács álláspontja szerint is indokolt volt. A pénzbüntetés egy napi tételének összege az I.r. és VII.r. vádlotthoz hasonlóan arányban áll a IV.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyával, míg egy napi tétel törvényi minimumban meghatározott összege ennél a vádlottnál is igazodik a jövedelmi, vagyoni viszonyaihoz.

[65] A Fővárosi Ítéletábrla Katonai Tanácsának álláspontja szerint a VII.r. vádlottal szemben szabadságvesztésnél enyhébb büntetési nem alkalmazása a vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyára tekintettel nem indokolt, ezen túlmenően az ítélet belső arányosságát is sértené. A VII.r. vádlottal szemben a törvényi büntetési tételkeret alsó határában meghatározott tartamú szabadságvesztés eltúlzottnak semmiképpen nem tekinthető. A ... VII.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási

fokozatát is törvényesen, a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján határozta meg börtön fokozatban. Helyesen foglalt állást egyebekben az elsőfokú bíróság, amikor a Btk. 86. § (1) bekezdés c) pontja szerint nem látott törvényi lehetőséget a VII.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére, figyelemmel arra, hogy a hivatkozott jogszabályhely alapján a szabadságvesztés végrehajtása nem függeszthető fel azzal szemben, aki a szándékos bűncselekményt a szabadságvesztés végrehajtásának befejezése előtt vagy felfüggesztésének próbaideje alatt követte el. Helyesen ismerte fel azt is az elsőfokú tanács, hogy a VII.r. vádlottal szemben a B.i Járásbíróság 2014. január 21-én jogerős 10.Bk...1/2013/2. számú határozatával kiszabott, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett 1 év börtönbüntetés, valamint a B- Járásbíróság 2014. május 15. napján jogerős 10. B.4.../2016/83. számú ítéletével kiszabott 10 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását el kell rendelni a Btk. 87. § b) pontjában írt kötelező törvényi rendelkezés folytán.

[66] Az elsőfokú katonai tanács ugyancsak megalapozottan szabott ki ... VIII.r. vádlottal szemben a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja szerinti börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetést. Méltányosan, a VIII.r., büntetlen előéletű vádlott vonatkozásában feltárt enyhítő körülmények maximális figyelembe vételével határozta meg a törvényi minimumban a szabadságvesztés tartamát, illetőleg indokoltan függesztette fel a büntetés végrehajtását a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdésében írtak alapján, a próbaidő tartamát is méltányosan állapította meg. A Btk. 79. §-ban írt büntetési célok eléréséhez indokolt volt ezzel a vádlottal szemben is pénzbüntetés kiszabása a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése alapján, mind a napi tételek számát, mind egy napi tétel összegét a törvényes keretek között határozta meg az elsőfokú katonai tanács.

[67] A fentiek alapján a másodfokú katonai tanács nem tárt fel olyan további, eddig értékelési körbe nem vont nyomatékos enyhítő körülményeket, amelyre alapítottan a jelentős időmúlást maximálisan szem előtt tartva kiszabott büntetések enyhíthetők lennének.

[68] A másodfokú katonai tanács osztotta az ügyészségnek az I.r. vádlottal szemben vagyoneklobzás elrendelésére irányuló indítványát. A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja szerint vagyoneklobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.

[69] A megalapozott és a felülbírálat alapjául szolgáló ítéleti II/a. tényállásban (ítélet 17. oldal utolsó bekezdés és 18. oldal első bekezdés)foglaltak szerint 2014. és 2015. években, ezen belül ismeretlen időpontokban, de összesen legalább négy alkalommal az V.r. és VI.r. vádlottak által beszerzett kábítószer B.n és vonzáskörzetében értékesítették.... „ B.n és annak vonzáskörzetében a kábítószer egyik helyről a másik helyre történő szállítása és értékesítése során ... I.r.vádlott felügyeletet és támogatást nyújtott V.r. és ... VI.r. vádlottaknak oly módon, hogy V.r. és ... VI.r. vádlottak által a kábítószer szállítására használt gépjármű mögött közlekedett ... I.r.vádlott, az általa vezetett személygépjárművel.....Ezért a felügyeletért ... I.r.vádlott alkalmanként 40.000,-50.000,- vagy 100.000- Ft-ot kért és kapott " A fellebbviteli katonai tanács álláspontja szerint tehát jelen esetben kétséget kizáróan megállapítható, hogy az I.r.vádlott bűncselekmény elkövetésével összefüggésben legalább négy alkalommal legalább 40.000,- forintot kapott, ezért az összesen 160.000,- Ft-ra nézve a Btk. 74. § (1) bekezdése alapján a vagyoneklobzás elrendelése kötelező. Tekintettel arra, hogy a vagyoneklobzás elrendelését az elsőfokú katonai tanács elmulasztotta, ezt a másodfokú katonai tanács pótolta, figyelemmel arra, hogy

a vagyonekbevonás elrendelése a másodfokú bíróság által a vádlottak terhére bejelentett ügyész fellebbezés hiányában sem ütközik a Be. 595. § (4) bekezdésében meghatározott súlyosítási tilalomba.

- [70] Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság a feltételes szabadságra bocsátást idejét nem a törvény szövegéhez igazodva határozta meg az I.r., VII.r. és VIII.r. vádlottak esetében, tekintettel arra, hogy az ítélet vonatkozó rendelkezésének szövegezéséből úgy tűnik ki, mintha a kétharmad rész letöltése után alanyi jogon részesülnének a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményében (VIII.r.vádlott természetesen a büntetés végrehajtásának esetleges elrendelése esetén). Tekintettel arra, hogy a vádlottaknak tisztában kell lenniük azzal, hogy a kedvezmény csak lehetőség, a másodfokú bíróság a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontjának megfelelően az I.r., VII.r. és VIII.r. vádlottak vonatkozásában kiegészítette a rendelkezést azzal, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített időpont a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja.
- [71] Ezen túlmenően tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor "az I.r.vádlott által 2015. november 03. napjától 2018. január 25. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította oly módon, hogy 5 (öt) napi házi őrizet felel meg egy nap szabadságvesztésnek. "
- [72] A Btk. 92. § (1) bekezdése szerint a kiszabott szabadságvesztésbe, elzárásba, közérdekű munkába és pénzbüntetésbe be kell számítani az előzetes fogvatartás és az olyan bünyügyi felügyelet teljes idejét, amelynek során a bíróság a terhelt számára előírta, hogy lakást, egyéb helyiséget, intézményt, vagy ahhoz tartozó bekerített helyet engedély nélkül nem hagyhat el.
- [73] A Btk. 92. § (2) bekezdése alapján a beszámításnál egynapi előzetes fogvatartás egynapi szabadságvesztésnek, egynapi elzárásnak, egynapi tétel pénzbüntetésnek illetve négy óra közérdekű munkának felel meg. A Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontja szerint pedig a beszámításnál egynapi szabadságvesztésnek fegyház fokozat esetén öt nap, börtön fokozat esetén négy nap, fogház fokozat esetén három nap bünyügyi felügyeletben/házi őrizetben töltött idő felel meg.
- [74] Fentiek alapján nem az elsőfokú bíróság az I.r. vádlottal szemben alkalmazott személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedések helyes kezdő és végső időpontjaira vonatkozó adatok alapján és - részben a másodfokú katonai tanács által a végrehajtási fokozat meghatározásában eszközölt változtatásra is tekintettel - nem a törvénynek megfelelően rendelkezett az előzetes fogvatartásban, illetőleg a házi őrizetben töltött idő beszámításról.
- [75] Erre figyelemmel a másodfokú katonai tanács akként rendelkezett, hogy az I.r.vádlottal szemben kiszabott és börtön végrehajtási fokozatúra enyhített szabadságvesztésbe az I.r.vádlott által 2015. november 3. napától 2016. november 6. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt akként számította be, hogy egy napi előzetes fogvatartás egynapi szabadságvesztésnek felel meg, míg a 2016 november 7. napjától 2018. január 25. napjáig házi őrizetben töltött időt akként számította be, hogy egynapi börtön fokozatú szabadságvesztésnek négy nap házi őrizetben töltött idő felel meg.
- [76] A másodfokú katonai tanács a Btk. 92. § (1) (2) és (3) bekezdés a) pontja alapján az

I.r. vádlott által az elsőfokú ügydöntő határozat kihirdetése óta letartóztatásban töltött időt is beszámítani rendelte a vele szemben kiszabott szabadságvesztésbe.

[77] A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 43. Kb.22/2018/190. számú ítéletét a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja és a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - a Be. 605. § (1) bekezdése alapján I.r., ... IV.r., ... VII.r. és ... VIII.r. vádlottak tekintetében helybenhagyta.

[78] A másodfokú eljárásban a kirendelt védői díj címén a IV.r. vádlott vonatkozásában felmerült bűnügyi költséget a Be. 613. § (1) bekezdése alapján köteles a IV.r. vádlott az államnak megfizetni.

Budapest., 2020. szeptember 25.

. Belovai Henriette hb. százados sk.
a tanács elnöke

. Vadócz Attila hb. őrnagy sk.
előadó bíró

Dr. Ifkovics Béla hb. ezredes sk.
bíró

[79] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 43.Kb.22/2018/190. számú ítélete a rendelkező részben írt változtatással ... I.r., ... IV.r., ... VII.r. és ... VIII.r. vádlottak vonatkozásában 2020. szeptember 25. napján jogerős és - ... tekintetében a fel nem függesztett részében- végrehajtható.

B., 2020. szeptember 25.

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk.
a tanács elnöke

ővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.38/2020/32.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság **Budapest.en**, a 2020. év november 9. napján tartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt ... I. r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. június 21. napján - az ismeretlen helyen tartózkodó V.r. vádlott távollétében - kihirdetett 43.Kb.22/2018/190. számú ítéletét V.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

Az V.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendeli a V.r. vádlott által 2019. január 24. napjától kiadatási letartóztatásban, majd 2020. szeptember 23-tól őrizetben, ezt követően 2020. szeptember 25. napjától 2020. november 9. napjáig letartóztatásban töltött időt is.

V.r. vádlott köteles az elsőfokú ítélet meghozatalát követően, a másodfokú eljárás során felmerült 817.950,- (nyolcszáztizenhétezer-kilencszázötven) Ft bűnügyi költséget megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét V.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

[80] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. június 21. napján az ismeretlen helyen tartózkodó ... V.r. vádlott távollétében kihirdetett 43.Kb.22/2018/190. számú ítéletében ... V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében. Ezért őt 7 év 6 hónap fegyházfokozatú szabadságvesztésre, 9 év közügyektől eltiltásra, 180 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy az V. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható. A szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte az V. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[81] Az elsőfokú katonai tanács egyebekben ugyanezen ítéletében ... I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében, valamint a Btk. 237. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 8 év fegyházfokozatú szabadságvesztésre, 10 év közügyektől eltiltásra, 210 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 3 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy az I. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható. Az I.r. vádlott által 2015. november 03. napjától 2018. január 25. napáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy 5 nap házi őrizet felel meg egy nap szabadságvesztésnek. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A járművezetéstől eltiltás tartamába a vezetői engedély elvételétől (2015. november 03.) az annak visszaadásáig (2018. október 18.) eltelt időt beszámítani rendelte.

[82] ... IV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és

aszerint minősülő kábítószer birtoklásának büntetében. Ezért őt 312 óra könnyű fizikai munkakörben elvégzendő közérdekű munkára és 120 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélete. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve a közérdekű munka önhibából történő el nem végzése esetére rendelkezett azok szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A Btk. 184/B. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt emelt vád alól a IV. r. vádlottat felmentette, és a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabstv.) 199/B. § (1) bekezdésébe ütköző új pszichoaktív anyaggal kapcsolatos szabálysértés miatt az eljárást megszüntette.

[83] ... VII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében. Ezért őt 2 év börtönfokozatú szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra, 120 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélete. Megállapította, hogy az VII. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Elrendelte a Bi Járásbíróság 10.Bk.2../2013/2. számú tárgyalás mellőzésével hozott végzésében kiszabott 1 év börtönfokozatú szabadságvesztés és a Bi Járásbíróság 10.B.4../2013/10. számú ítéletében kiszabott 10 hónap börtönfokozatú szabadságvesztés végrehajtását.

[84] ... VIII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kábítószer birtoklásának büntetében. Ezért őt 1 év börtönfokozatú szabadságvesztésre, 210 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélete. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére akként rendelkezett, hogy a VIII. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A Btk. 184/B. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt emelt vád alól a VIII. r. vádlottat felmentette és a 2012. évi II. törvény (Szabstv.) 199/B. § (1) bekezdésébe ütköző új pszichoaktív anyaggal kapcsolatos szabálysértés miatt az eljárást megszüntette.

[85] Ezen túlmenően kötelezte a vádlottakat az eljárás során a vonatkozásukban felmerült bűnügyi költség megfizetésére, valamint rendelkezett a nyomozás során lefoglalt bűnjelekről.

[86] Az ítélet ... I.r., ... IV.r., ... VII.r. és ... VIII.r. vádlottak vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 2020. szeptember 25. napján kihirdetett 6. Kbf. 7/2020/85. számú ítélete folytán - a másodfokú ítélet rendelkező részében írt változtatással - 2020. szeptember 25. napján jogerőre emelkedett és - ... VIII.r. vádlott tekintetében a fel nem függesztett részében- végrehajthatóvá vált.

[87] Az elsőfokú bíróság a 43.Kb.22/2018/190. számú ítéletében eljár még ... II. r., ... III. r., ... VI. r., ... IX. r., ... X. r., ... XI. r. és ... XII. r. vádlottakkal szemben is. ... II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdése szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében, a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdése szerint minősülő kábítószer birtoklásának vétségében, valamint a Btk. 237. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő bódult állapotban elkövetett járművezetés

vétségében. Ezért öt - halmazati büntetésül - 5 év 6 hónap fegyház fokozatú szabadságvesztésre, 8 év közügyektől eltiltásra, 120 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre és 3 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélete. ... III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében, és ezért öt 2 év börtön fokozatú, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre, valamint 180 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélete. ... VI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében és a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdése szerint minősülő kábítószer birtoklás vétségében. Ezért öt - halmazati büntetésül - 2 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra, és 120 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélete. A Btk. 184/B. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt emelt vád alól a VI. r. vádlottat felmentette, és a Szabstv. 199/B. § (1) bekezdésébe ütköző új pszichoaktív anyaggal kapcsolatos szabálysértés miatt az eljárást megszüntette. ... IX. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklásának vétségében, és ezért öt 240 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélete. A Btk. 184/B. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és aszerint minősülő új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt emelt vád alól a IX. r. vádlottat felmentette és a Szabstv. 199/B. § (1) bekezdésébe ütköző új pszichoaktív anyaggal kapcsolatos szabálysértés miatt az eljárást megszüntette. ... X. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklásának vétségében. Ezért öt 210 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélete. ... XI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklásának vétségében, és ezért öt 2 évre próbára bocsátotta. ... XII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kábítószer birtoklásának büntetében, és ezért öt 240 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint pénzbüntetésre ítélete.

[88] Az elsőfokú bíróság ítélete ... II. r. vádlott tekintetében 2019. június 25. napján, ... X. r. vádlott tekintetében 2019. június 26. napján, ... III. r., ... IX. r. és ... XI. r. vádlottak tekintetében 2019. július 16. napján, ... VI. r. vádlott tekintetében - a fellebbezés visszavonására figyelemmel - 2020. március 5. napján, ... XII. r. vádlott tekintetében - a fellebbezés visszavonására figyelemmel - 2020. szeptember 1. napján jogerőre emelkedett és - ... III. r. vádlott esetében a fel nem függesztett rész tekintetében - végrehajthatóvá vált.

[89] Az elsőfokú ítélet kihirdetését követően a tárgyaláson a katonai ügyész a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanapot tartott fenn, majd az ítéletet az V.r. vádlott vonatkozásában is tudomásul vette.

[90] Az V.r. vádlott védője az ítélet kihirdetését követően a kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezést terjesztett elő.

[91] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.591/2017/23. számú átiratában az V.r. vádlott vonatkozásában bejelentett védői fellebbezést alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a megállapított tényállás megalapozott, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 592. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott valamennyi hiányosságtól mentes. Az eljáró katonai tanács az indokolási kötelezettségének is kellő terjedelemben, a logika

szabályainak megfelelően eleget tett. A rögzített tényállás alapján okszerű következtetést vont le az V.r. vádlott elkövetéskori tudattartalmára, és azon keresztül szándékára, illetve bűnösségére nézve, törvényesen minősítette a vád tárgyává tett és elbírált közegészség elleni bűncselekményét. Kifejtette, hogy a bűnösségi körülmények számba vétele után az eljáró katonai tanács helyesen ismerte fel, hogy a kimagasló tárgyi súlyú, kábítószer- kereskedő tevékenységet huzamosabb időn keresztül, jogtalan haszonszerzés érdekében kifejtő ... V.r. vádlottal szemben a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok eléréséhez - az ítélet belső arányosságára is figyelemmel - végrehajtandó szabadságvesztés büntetést, valamint a Btk. 50. § (2) bekezdésébe alapított pénzbüntetést, továbbá közügyektől eltiltást kell kiszabnia. Álláspontja szerint a törvénnyel már korábban összeütközésbe került V.r. vádlottal szemben kiszabott fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetés mértéke tetтарыos, inkább méltányos, mint eltúlzott. Mindezekre tekintettel az enyhítésre irányuló védői fellebbezés nem foghat helyt. Azt indítványozta, hogy amennyiben ... V.r. vádlott a másodfokú eljárásban az ügydöntő határozat meghozatala előtt a magyar büntetőhatóságok kezére kerül, úgy a másodfokú katonai tanács a Be. 752. § (1) bekezdése alapján tűzzön ki tárgyalást, egyebekben az elsőfokú katonai tanács ítéletét ... V.r. vádlott tekintetében is akként változtassa meg, hogy az V.r. vádlottal szemben a Btk. 61. § és 62. §-ának megfelelően kiszabott közügyektől eltiltást a Btk. 33. § (2) bekezdése alapján mellékbüntetésként nevesítse. Ezen túlmenően az elsőfokú ítéletet ... V.r. vádlott tekintetében a Be. 605. § (1) bekezdésének megfelelően hagyja helyben.

[92] A másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítéletét - tekintettel arra, hogy részére az elsőfokú ítélet hirdetményi kézbesítésére az elsőfokú eljárás során nem került sor - a nemzetközi elfogatóparancs alapján elfogott és a t. hatóság által kiadott, majd a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa által letartóztatott V.r. vádlott részére is kézbesítette, aki a törvényes határidőn belül, kézbesítési íven, enyhítésre irányuló fellebbezést terjesztett elő.

[93] Figyelemmel arra, hogy az addig ismeretlen helyen tartózkodó V.r. vádlott elfogatóparancs alapján történő elfogására az elsőfokú ítélet meghozatalát követően, 2020. szeptember 23. napján került sor, a másodfokú bíróság az ügyben a Be. 752. § (1) bekezdése, illetőleg a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja értelmében tárgyalás tűzött ki, melyen kihallgatta az V.r. vádlottat.

[94] A tárgyaláson az V.r. vádlottat a törvényes figyelmeztetéseket követően a bűnösségét részben elismerte. Azt immáron nem vitatta, hogy adott át kábítószer K.M.nak, G.G.nak, és H.G.P.nak, azt azonban tagadta, hogy ezt ellenérték fejében tette volna. ... VI.r. vádlottal kapcsolatos tényállások tekintetében továbbra is tagadta a bűnösségét. Előadta, hogy **VI.r. vádlottal** nem voltak barátságban, sőt inkább haragos viszony volt közöttük a vádbeli időszakban. Ennek okaként egyrészt azt jelölte meg, hogy VI.r. vádlott barátnőjét elszerette, másrészt pedig egy köztük lévő elszámolási vitára hivatkozott, nevezetesen arra, hogy VI.r. vádlott tartozott neki 20.000,- forinttal és félt attól, hogy az V.r. vádlott nem hivatalos úton fogja behajtani tőle a fennálló tartozást. Ez a két ok lehetett alapvetően az, ami miatt őt a nyomozás során és később is hamisan vádolta bűncselekmény elkövetésével a VI.r. elítélt. Hivatkozott arra is, hogy 2014-2015. évben előzetes letartóztatásban volt, már csak ezért sem követhette el a VI.r. vádlott vallomásában szereplő bűncselekményeket. Másrészt utalt arra, hogy a szabadulását követően volt bevétele, nem szorult arra, hogy kábítószer-kereskedelemből jusson pénzhez. Arra a kérdésre nem tudott válaszolni, hogy ... VI.r. elítélt miért terhelte egyben saját magát is nagy tárgyi súlyú bűncselekmény

elkövetésével, és nem tudott választ adni arra sem, hogy vajon K.M.; G.G. és H.G.P, Péter miért állították azt, hogy a kábítószer ellenérték/pénz fejében vették át tőle. Hivatkozott arra is, hogy ártatlanságát az is bizonyítja, hogy tőle nem foglaltak le kábítószer. A tárgyaláson jelen volt ügyésznek a 2014. július 3-i igazoltatással kapcsolatos kérdésére nem kívánt válaszolni.

- [95] A másodfokú katonai tanács a vádlott kihallgatását követően a Be. 752. § (1) bekezdésének megfelelően ismertette az V.r. vádlott távollétében tartott tárgyalás anyagának lényegét. Az ismertetéssel kapcsolatosan észrevételt nem tettek, annak kiegészítését nem kérték, bizonyítási indítványt sem az V.r. vádlott, sem védője nem terjesztettek elő.
- [96] A védő perbeszédében a B.. Járásbíróság előtt indult ügygel kapcsolatosan előadott álláspontja szerint az V.r. vádlottnak a másodfokú tárgyaláson tett vallomását kell elfogadni, a tényállást és a cselekmény minősítését ennek megfelelően módosítani kell. Álláspontja szerint továbbá ... VI.r. elítélt vallomásával szemben V.r. vádlott vallomását kell elfogadni, tekintettel arra, hogy ... VI.r. elítélt kábítószer fogyasztó volt, eljárás hatálya alatt is állt korábban, jelen ügyben kábítószer anyagmaradványt is kimutatott a szakértői vizsgálat a vérében, ezért a szavahihetősége felől erős aggályok merülnek fel. Ezzel szemben V.r. vádlottnál még akkor sem találtak semmilyen kábítószer, amikor a 2014. július 3-i közúti ellenőrzés során intézkedés alá vonták. Utalt arra, hogy ... VI.r. elítéltet a párkapcsolati konfliktus és a pénztartozás behajtása miatti félelem vezethette arra, hogy V.r. vádlottat hamisan vádolja. Érvelt azzal is, hogy VI.r. vádlott vallomása alapján V.r. vádlottnak szinte nem is lett volna haszna ebből a cselekményből, vallomása már csak emiatt is megkérdőjelezhető. Mindezekre figyelemmel elsődlegesen a tényállás és a minősítés megváltoztatását és a büntetés enyhítését, illetőleg V.r. vádlott részbeni felmentését, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását és a bizonyítás kiegészítésének elrendelését indítványozta.
- [97] A Fellebbviteli Főügyészség képviselője perbeszédében a 2020. január 15. napján kelt indítványban foglaltakat maradéktalanul fenntartotta. A védő perbeszédére reagálva utalt arra, hogy a másodfokú tárgyaláson a fellebbviteli katonai tanács elnökének kifejezett kérdésére a vádlott és a védő a vádlott kihallgatását és az iratismertetést követően úgy nyilatkoztak, hogy bizonyítási indítványuk nincs. Ezért a hatályon kívül helyezésre irányuló és az elsőfokú katonai tanácsot a bizonyítás kiegészítésére felhívó indítvány alaptalan. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás felülmérlegelésre és a VI.r. elítélt, valamint G.G., K.M. és H.G.P. tanúk szavahihetetlenségének megállapítására irányuló indítvánnyal kapcsolatosan hivatkozott a Be. 593. § (2) bekezdésére, miszerint a másodfokú bíróság csak azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre bizonyítást vett fel, kivéve, ha az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján a vádlottat az (1) bekezdés b) pontja alapján felmenti vagy az eljárást megszünteti. Jelen esetben azonban az elsőfokú tanács ... VI.r. elítélt vallomását fogadta el az V.r. vádlott vallomásával szemben, ezt meg is indokolta, szavahihetőségére ésszerű magyarázatot adott, továbbá a három tanúnak a pénz átadását állító vallomását is körültekintően ellenőrizte. Érvelt azzal is, hogy megalapozatlan az a teória, miszerint a korábban már egyébként kábítószer birtoklása miatt eljárás alá vont, majd el is ítélt ... VI.r. elítélt egy 20.000,- Ft-os tartozás behajtásától való rettegés miatt saját magát és V.r. vádlottat is alaptalanul terhelte egy nagy tárgyi súlyú bűncselekmény elkövetésével. Álláspontja szerint az eljárás során nem

került feltárássra olyan nyomatékos enyhítő körülmény, amely a kiszabott büntetés érdemi enyhítését eredményezhetné. A kiszabott büntetés az, ami mind a generális, mind pedig a speciális prevenciók célok elérését elősegíti. Indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítéletét az V.r. vádlott tekintetében mind a minősítés, mind a büntetés mértéke tekintetében hagyja helyben azzal, hogy a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe számítsa be az V.r. vádlott által kiadatási letartóztatásban és letartóztatásban töltött időt is.

[98] A védő nem kívánt viszonyválasszal élni.

[99] ... V.r. vádlott az utolsó szó jogán a kiszabott büntetés enyhítését kérte, valamint csatlakozott a védőjéhez.

[100] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint tekintettel arra, hogy korábban mind a védő, mind pedig a vádlott kizárólag a kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezést terjesztett elő, a Be. 584. § (3) bekezdése szerint a Be. 583. § (3) bekezdése alapján előterjesztett fellebbezés később - jelen esetben az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítvánnyal - nem terjeszthető ki.

[101] Az V. r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást - annak ellenére, hogy az V.r. vádlott és védője csupán enyhítésre irányuló fellebbezést jelentett be- a Be. 590. § (1) (2) és (9) bekezdése alapján az V.r. vádlott vonatkozásában is teljes terjedelmében bírálta felül, figyelemmel arra, hogy az addig ismeretlen helyen tartózkodó V.r. vádlott elfogatóparancs alapján történő elfogására illetve ezt követően a kiadatási eljárás eredményeképpen M.ra történő kiadatására az elsőfokú ítélet meghozatalát követően került sor. Ennek eredményeként a másodfokú katonai tanács a Be. 752. § (1) bekezdése alapján tárgyalást tűzött ki, azon bizonyítást vett fel. A Be. CI. fejezetben szabályozott, a távollévő terhelttel kapcsolatos speciális eljárási szabályok elsőbbséget élveznek az általános eljárási szabályokkal szemben.

[102] A másodfokú katonai tanács a teljes körű felülbírálat során megállapította, hogy a Központi Nyomozó Főügyészség Szegedi Regionális Osztálya 6.Nyom.4./2015. számon emelt vádat a vádlottakkal szemben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa előtt. Azonban a Szegedi Törvényszék egyik katonai bírójának kizártságára és a másik katonai bírójának tartós távollétére tekintettel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az 1998. évi XIX. törvény (rég. Be.) 24/A. §.-ára figyelemmel a 2018. február 5. napján kelt 6. Kbk.10.0../2018/3. számú végzésével az eljárásra a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsát jelölte ki.

[103] Az eljárásra kijelölt katonai tanács a tárgyalás során az eljárási szabályokat betartotta. Tekintettel arra, hogy a tárgyaláson az V. vádlott nem kívánt vallomást tenni, ezért az 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban régi Be.) 291. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően olvasta fel a nyomozás során tett vallomását, majd a 2018. szeptember 3. napján az egyesített ügyben tett gyanúsítottai vallomását. Törvényesen járt el az elsőfokú katonai tanács, amikor a 2018. október 24. napjára kitűzött tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére meg nem jelent és az ismert tartózkodási helyén nem fellelhető, jogellenesen távollévő ... V.r. vádlottal szemben a Be. 119. § (10) bekezdése és az 1996. évi XXXVIII. törvény 32. § (1) bekezdése alapján belföldi, illetve nemzetközi elfogatóparancsot bocsátott ki. Helyesen járt el akkor is, amikor a bekövetkező jogszabályváltozásra tekintettel tájékoztatta az érdekelteket a tárgyalásról való távolmaradás engedélyezésével kapcsolatos kötelezettségekről, nevezetesen

a tárgyalás jogáról lemondó nyilatkozat megtételének és kézbesítési megbízási szerződés csatolásának szükségességéről. Az időközben bekövetkezett tanácsváltozásra tekintettel a Be. 518. § (3) bekezdésében írtaknak megfelelően ismételte meg újból a tárgyalást a 2019. május 6. napján tartott tárgyaláson. A tárgyalás korábbi anyagának ismertetése után a Be. 518. § (4) bekezdésében írtaknak megfelelően a jogosultak észrevételezési és az ismertetés kiegészítésére irányuló indítványtételi jogát biztosította. A fellebbviteli bíróság a felülbírálat során tehát megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a bizonyítási eljárás során nem vétett sem abszolút (Be.608.§ (1) bekezdés a)-f) pont), sem olyan relatív eljárási szabálysértést (Be.609.§ (1), (2) bekezdés), mely az érdemi felülbírálatot kizárná.

[104] Az ügy érdemi elbírálását befolyásoló eljárási szabálysértésre egyebekben a jogosultak sem hivatkoztak.

[105] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a perrendszerű eljárásában a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns bizonyítékokat feltárta, azokat önmagukban és egymással összevetve is vizsgálta, értékelte, továbbá tényből tényre is helyesen következtetett.

[106] Az elsőfokú katonai tanács kihallgatta az V.r. vádlottat is, aki vallomást nem tett, a nyomozás során tett vallomását tartotta fenn. Ebben az V.r. vádlott tagadta a bűncselekmény elkövetését a katonai ügyész által emelt vád alapján indult és az egyesített ügyben is. Az előbbi ügyben a nyomozás során csupán annyit adott elő, hogy az I.r.vádlottal és a VI.r.vádlottal is több éve haveri viszonyban állt, az I.r. vádlottat már vitte haza a lakására a III.r. vádlottal együtt.

[107] ... VI.r. vádlott az eljárás során saját magát, valamint azt V.r. vádlottat is terhelő vallomást tett. Az elsőfokú katonai tanács az V.r. vádlott bűnösségét tagadó vallomására figyelemmel nagyszámú tanút hallgatott ki, így az egyesített ügyben többek között K.M., H.G.P. és G.G. (korábban 1. számú tanú) tanúkat. Ők a nyomozás során előadták, hogy az V.r. vádlottól többször, különböző alkalmakkor, egymástól függetlenül vettek kábítószer, mert köztudott volt, hogy az V.r. vádlott kábítószer kereskedelemmel foglalkozik. A B. Járásbíróság előtt indult és jelen ügghöz egyesített eljárásban felmerült, hogy ezt a három tanút fenyegetéssel vették rá az V.r. vádlottat terhelő vallomás megtételére. A tanúk vallomásával kapcsolatosan felmerült aggályok tisztázása végett az elsőfokú katonai tanács tanúként hallgatta ki a fenti három tanút kihallgató rendőröket, így S.R.-t, S.L.-t és N.B.-t, akik tagadták, hogy fenyegetéssel vették volna rá a három tanút az V.r. vádlottat terhelő vallomás megtételére. Ezen vallomásukat alátámasztotta, hogy ezek a tanúk mind a B. Járásbíróság, mind az elsőfokú katonai tanács előtti vallomásukban fenntartották a nyomozati vallomásaikat.

[108] Az elsőfokú katonai tanács bizonyítékként értékelte a vegyész-, toxikológus és orvosszakértői véleményeket, és az egyéb releváns okirati bizonyítékokat.

[109] Ennek eredményeként mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg az ítélet történeti tényállásának II/a., II/b., II/c., részeit az V.r. r. vádlott vonatkozásában az ítélet 17. oldal első bekezdésétől a 19. oldal utolsó előtti bekezdéséig.

[110] A Be. 593. § (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság csak azokkal a tényekkel

kapcsolatban értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre bizonyítást vett fel, kivéve, ha az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján a vádlottat az (1) bekezdés b) pontja alapján felmenti vagy az eljárást megszünteti.

[111] A másodfokú katonai tanács a tárgyaláson felvett bizonyítás alapján erre lehetőséget nem látott, a ... V.r. vádlott által a fellebbviteli tárgyaláson előadott és ... VI.r. elítelt szavahihetőségét kétségbe vonó és a közöttük fennálló haragos viszonyra vonatkozó védekezését egyértelműen elvetette. Azon túlmenően ugyanis, hogy ... VI.r. elítelt a nyomozás során tett és az eljárás alatt mindvégig fenntartott vallomásában az V.r. vádlottal fennálló viszonyát kifejezetten „haveri” viszonyként jellemezte, de maga az V.r. vádlott sem hivatkozott a köztük lévő haragos viszonyra egészen a másodfokú tárgyalásig. ... V.r. vádlott ugyanis a 2016. augusztus 8. napján tartott folytatólagos gyanúsított kihallgatása során - azzal együtt, hogy tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését - azt adta elő, hogy VI.r. vádlottat még a középiskolából ismerte meg, egy testépítő terembe jártak, haveri viszonyban voltak, ez a haveri viszony a kihallgatás időpontjához képest 6-7 évvel korábban alakult ki. Ezt a vallomását - amelyben köztük lévő haragos viszonyra való utalást egyáltalán nem tett, nem hivatkozott semmilyen konfliktusra, illetve VI.r. vádlott részéről fennálló bosszúvágyra - a másodfokú tárgyalásig mindvégig fenntartotta. A fellebbviteli katonai tanács álláspontja szerint azt, hogy ... VI.r. elítelt alaptalanul, bosszútól vezérelve vádolta volna meg az V.r. vádlottat, cáfolja az is, hogy **VI.r. vádlottal** a 2016. június 1. napján fogatosított gyanúsított kihallgatása alkalmával V.r. vádlottat is terhelő megalapozott gyanút közöltek. Ebből következően tehát már VI.r. vádlott első kihallgatása előtt fennállt a megalapozott gyanú **V.r. vádlottal** szemben is. Ezen túlmenően pedig ... VI.r. elítelt a hamis vád törvényi következményére történt figyelmeztetést követően saját bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomásában az V.r. vádlotton kívül még ... I.r., míg folytatólagos kihallgatásán ... IX. r. elíteltet is terhelte. Tette ezt annak ellenére, hogy az eljárás során semmilyen arra vonatkozó adat nem merült fel, hogy velük is személyes konfliktusa lett volna. Ezen túlmenően hangsúlyozni kell azt is, hogy ... VI.r. elítelt gyanúsított kihallgatását megelőzően már GG., KM., HGP. is - egymástól teljesen függetlenül és teljesen egybehangzóan - kábítószer-kereskedelem elkövetésével terhelték ... V.r. vádlottat a hamis tanúzás törvényi következményére történt figyelmeztetést követően, mely vallomásukkal egyébként saját magukat is terhelték. Egyebekben a három tanú vallomásával kapcsolatosan a 91. naplósorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint a tárgyaláson jelen volt V. r. vádlott észrevételt nem tett, azokat nem vitatta. Így a másodfokú bíróság az V.r. vádlott védekezését elvetette.

[112] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint tehát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mindenben mentes a Be. 592.§ (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a felülbírálata alapjául elfogadta.

[113] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Az V.r. vádlott és a védő a fellebbezését kizárólag enyhítésre irányulóan terjesztette elő. A fellebbezést egyebekben nem indokolták, új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. A másodfokú tárgyaláson felvett bizonyítás során sem merült fel olyan új tény, olyan új bizonyíték, aminek eljárási jelentősége lehet. Ezzel kapcsolatosan a másodfokú katonai tanács utal arra is, hogy

a Be. 584. § (5) bekezdése szerint a fellebbezésben új tényt állítani, illetve új bizonyítékra hivatkozni is csak abban az esetben lehet, ha a fellebbező valószínűsíti, hogy a fellebbezés alapjául szolgáló tény vagy bizonyítási eszköz az ítélet kihirdetését követően keletkezett, vagy arról önhibáján kívül az ítélet kihirdetése után szerzett tudomást. Az V.r. vádlott által még csak nem is a fellebbezésben, hanem a másodfokú eljárás során kvázi új tényként hivatkozott haragos viszony pedig valósága esetén sem olyan tény, ami az V.r. vádlottnak csupán évekkal később, az elsőfokú ítélet kihirdetését követően, a másodfokú eljárás során jutott volna tudomására. Ily módon az V. r. vádlott részbeni felmentésére nem kerülhetett sor, a kapcsolódó védelmi indítvány eredményre nem vezethetett.

[114] Az elsőfokú katonai tanács a megállapított és irányadó tényállás alapján okszerű következtetést vont le az V.r. vádlott elkövetéskori tudattartalmára és azon keresztül a bűnösségére.

[115] A bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján az V.r. vádlott vonatkozásában megállapított irányadó tényállás alapján az elsőfokú katonai tanács a törvénynek megfelelően minősítette az V.r. vádlott cselekményét. A másodfokú katonai tanács az ítélet 32. oldal első bekezdésében kifejtett jogi álláspontjával az V.r. vádlott tekintetében is maradéktalanul egyetértett. Eszerint az V.r. vádlott kábítószeres több, illetve előre meghatározott számú személy részére történő értékesítésével megvalósította a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer-kereskedelem büntetettét. Osztotta a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság azon álláspontját is, miszerint mivel az V.r. vádlottnak a B. Ügyészség által emelt vádban és a katonai ügyész által emelt vádban írt magatartása időben szorosan kapcsolódott, illetve részben átfedésben volt, a két cselekményrész természetes egységbe olvadt, mivel pedig az összes, értékesítés céljából megszerzett, illetve tovább értékesített kábítószer mennyisége a jelentős mennyiséget meghaladta, az V.r. vádlott cselekménye a Btk. 176. § (3) bekezdése szerint minősül. Eltérő minősítésre tehát a másodfokú katonai tanács nem látott törvényi lehetőséget.

[116] Az V.r. vádlott és védője enyhítésre irányuló fellebbezése nem megalapozott.

[117] Az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket és az alkalmazott joghátrány indokait helytállóan tárta fel és rögzítette az V.r. vádlott vonatkozásában az ítélet 32. oldal utolsó bekezdésétől a 33. oldal harmadik bekezdéséig. Ezen belül megalapozottan értékelte meghatározó jelentőségű súlyosító körülményként az V.r. vádlottnak a kábítószer-kereskedelemben játszott irányító és kezdeményező szerepét. Helyesen értékelte az V.r. vádlott terhére a büntetett előéletét is és nem tévedett, amikor az V.r. vádlott esetében is enyhítő körülményként vette figyelembe a három évet elérő, illetve meghaladó időmúlást. Az időmúlást azonban nyomatékos enyhítő körülményként azonban az V.r. vádlott vonatkozásában nem tudta értékelni, tekintettel arra, hogy esetében a saját magatartásának is, nevezetesen annak is köszönhető, hogy kivonta magát az eljárás alól.

[118] A bűnösségi körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben értékelve nem tévedett az elsőfokú katonai tanács akkor, amikor úgy foglalt állást, hogy az 5 évtől 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés kiszabásával fenyegetett, az V.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény kiemelt tárgyi súlyára és az V.r. vádlott büntetett előéletére tekintettel a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok elérését kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása biztosíthatja. A Btk. 80. § (1) és (2) bekezdésében foglalt büntetés kiszabási elvekre is maradéktalanul tekintettel volt, amikor a bűncselekmény

tárgyi súlyára, az elkövetési idő hosszára, a kábítószer mennyiségére és az V.r. vádlott szervező szerepére is figyelemmel a törvényi minimumot meghaladó tartamú és a Btk. 37. § (3) bekezdés ad) alpontjára figyelemmel fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetést és a Btk. 61-62. § alapján a szabadságvesztés tartamához igazodó, 9 év közügyektől eltiltást szabott ki. Megalapozottan foglalt állást akként, hogy az V.r. vádlott a közügyek gyakorlására méltatlan. Törvényesen járt el akkor is, amikor arra tekintettel hogy az V.r. vádlott a kiemelt tárgyi súlyú bűncselekményt haszonszerzés céljából követte el, a Btk. 50. § (2) bekezdésére figyelemmel a Btk. 50. § (1) és (2) bekezdése alapján pénzbüntetésre is ítélte. A pénzbüntetés napi tételeinek száma a vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyához képest eltúlzottnak nem tekinthető, egy napi tétel összegét pedig a törvényi minimumban határozta meg az elsőfokú tanács.

[119] Az elsőfokú katonai tanács egyéb rendelkezései is a törvénynek megfelelőek.

[120] Fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az V.r. vádlottal szemben alkalmazott joghátrány enyhítésére nem látott lehetőséget.

[121] A másodfokú katonai tanács az Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Büntetőjogi és Emberi Jogi Főosztályának közreműködésével beszerezte és magyar nyelvre fordíttatta a T. Egyesült Köztársaságnak az V.r. vádlottal szembeni kiadatási eljárással kapcsolatos, 2020. április 28. napján kelt tájékoztatását (másodfokú bírósági iratok 12.naplószám) és T. Egyesült Köztársaság Alkotmányos Ügyekért és az Igazságügyért felelős minisztere által kiadott Kiadatási parancsot.

[122] Ezen okiratok alapján megállapítható, hogy ... V.r. vádlott letartóztatására 2019. január 24. napján Z.-ban került sor az Interpol-NBC **B.** kérésére az Interpol-NBC D...-on keresztül, tekintettel arra, hogy az Interpol információval rendelkezett az V.r. vádlott "M.-on elkövetett bűncselekményekkel való kapcsolatáról", vagyis nyilvánvalóan a jelen ügyben kiadott nemzetközi elfogatóparancsról. Ezen túlmenően a kiadatási eljárás során, az V.r. vádlott M.ra szállítását követően, 2020. szeptember 23. napján az őrizetbe vételére, majd 2020. szeptember 25. napján a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanács általi letartóztatására került sor a másodfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig (Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6. KBf.7/2020/86. számú 2020. szeptember 25. napján véglegessé vált végzése).

[123] A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény 36. §-a szerint a kiadatási kérelem teljesítése esetén a kiadatási kérelem alapján külföldön töltött fogvatartás idejét a bíróság által megállapított büntetésbe be kell számítani.

[124] Fentiekre tekintettel a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján akként változtatta meg, hogy a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján a vádlott által 2019. január 24. napjától a kiadatási kérelem alapján külföldön töltött fogvatartás idejét (kiadatási letartóztatás), majd 2020. szeptember 23. napjától őrizetében, ezt követően 2020. szeptember 25. napjától letartóztatásban töltött időt is beszámítani rendelte a kiszabott szabadságvesztésbe.

[125] Az elsőfokú ügydöntő határozat meghozatalát követően a ... V.r. vádlottal szembeni kiadatási kérelemhez szükséges tárgyalási jegyzőkönyvek angol nyelvre történő hiteles fordításával 763.206,- forint bűnügyi költség merült fel (Fővárosi Törvényszék Katonai

Tanácsa 2020. január 8. napján kelt és 2020. október 1. napján véglegessé vált 43.Kb.22/2018/243. számú végzése). Ezen túlmenően a másodfokú eljárás során a kirendelt védő díjával 32.200,- forint, a kiadatással kapcsolatosan beszerzett iratok magyar nyelvre történő fordításával 22.544,- forint büntügyi költség merült fel, melynek viselésére az V.r. vádlottat a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú katonai tanács.

[126] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - a Be. 752. § (1) bekezdése alapján tartott tárgyaláson - helyes indokainál fogva - ... V.r. vádlott tekintetében helybenhagyta.

B., 2020. november 9.

. Belovai Henriette hb. százados sk.
a tanács elnöke

Dr. Vadócz Attila hb. őrnagy sk.
előadó bíró

Dr. Ifkovics Béla hb. ezredes sk.
bíró

[127] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 43.Kb.22/2018/190. számú ítélete ... V.r. vádlott tekintetében 2020. november 9. napján jogerős és végrehajtható.

B., 2020. november 9.

. Belovai Henriette hb. százados sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hiteléül: